

at rejse derover, om det var en afmelding til turen, eller om hr. Brusgaard alligevel vil med.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg var jo med i Rio i 1992, men det er korrekt, at da vi diskuterede i gruppen, ville jeg ikke være med, men gruppen sagde: Aage, du er altså nødt til at tage det sure med det søde, hvis du er herinde.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (DF):

Det kan være hårdt at være gruppeformand eller være med i sådan en gruppe og blive pålagt så store opgaver, men jeg synes alligevel, at det er en fornuftig beslutning, man har taget ved at sige, at hr. Aage Brusgaard skal med, også fordi han fik så mange papirer dernede i Rio; han får sikkert nogle flere i New York.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Bent Hindrup Andersen som ordfører.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Aage Brusgaard ikke afmeldte sin rejse til Rio og til FN's topmøde. Der er selvfølgelig nogle rejser, det er mindre nødvendige at deltage i end andre, men jeg opfatter topmødet i FN som et meget vigtigt møde, og jeg glæder mig også selv til at deltage i det, også sammen med hr. Aage Brusgaard.

Der er endnu ikke grundlag for at glæde sig over de konkrete resultater af Riotopmødet. Oplysninger om klimakonventionens overholdelse og opfyldelsen af konventionen om biodiversitet peger i den gale retning. Hvis der blev opnået noget med Riotopmødet, var det alene, at hastigheden på klodens fart mod afgrunden blev sænket en anelse.

Heller ikke de rige landes bekendelse til målsætningen om at yde 0,7 pct. af bruttonationalproduktet i udviklingsbistand er blevet overholdt. Kun tre lande opfylder denne målsætning: Holland, Norge og Danmark.

Alligevel må vi sige, at Rio satte noget i gang. Det gav små redskaber til græsrodsbevægelser i hele verden og stimulerede diskussionen. Herhjemme har vi da også set en regering, der har måttet sno sig og vælge sine ord med omhu, når den vedtog forslag, der torpederede målsætningerne om mindre CO₂-udslip. Jeg tænker her på de mange motorvejsanlæg og broer. Derfor er det vigtigt at fastholde Rioprocessen og give den mere indhold.

Der er også gode grunde til at revurdere strategien. I Rio konstaterede man, at der var en nær sammenhæng mellem handel og miljø, og det skal jeg være den sidste til at benægte. Den ukontrollerede fri handel, som er indskrevet i WTO-aftalen, kan bruges til at torpedere miljøreguleringen både i den rige og den fattige verden, og den spænder ben for målsætningerne fra Rio ved at få den globale handel til at vokse og vokse og ved enten at afvikle miljøreguleringen eller fastsætte maksimumstandarder.

Et eksempel på, hvordan WTO underminerer mulighederne for at leve op til klimakonventionen om begrænsningen af CO₂-udslip, er den skæbne, der er overgået en international miljøaftale, nemlig Montrealprotokollen. Det blev officielt erkendt som et problem i Marrakech, da WTO blev underskrevet, at de internationale miljøaftaler såsom Montrealprotokollen ville blive truet af WTO-aftalen. Dengang lød målsætningen, at det problem måtte løses under Singaporemødet. Der kom imidlertid intet ud af topmødet i Singapur. Men hvad er modsætningen mellem Montrealprotokollen og WTO-systemet? Jeg vil give et eksempel:

Under WTO-reglerne er det forbudt at diskriminere varer med henvisning til den måde, de produceres på. I Montrealprotokollen, der går ud på at bekæmpe og begrænse brugen af ozonnedbrydende stoffer, finder man bl.a. en artikel, hvori parterne forpligter sig til at begrænse importen af varer, der er produceret med stort forbrug af ozonnedbrydende stoffer. Det er lodret i modsætning til WTO.

Det problem hævdede nogle kunne løses inden og under den første WTO-regeringskonference i Singapur i december 1996, men der kom som sagt ikke noget ud af det. Det betyder, at et af de redskaber, der kan bruges til at nedsætte CO₂-udslippet, er truet af WTO-systemet. Under WTO skal hensynsløs udnyttelse af naturgrundlaget kunne bruges som en konkurrencefordel. Den værste slyngel skal derfor på langt sigt få resten til at følge trop. Det opfatter vi som et stort problem, og vi har også hørt andre her i salen rejse det samme problem under WTO-diskussionerne.

Vi må gå ud fra, at Danmark lever fuldt op til Montrealprotokollen, men det må afklares, og derfor vil Enhedslisten i den kommende tid stille spørgsmålstil ministeren om den danske opfølgning på Montrealprotokollen. Vi må hen mod en anden sammenhæng mellem handel og miljø end den, vi kender fra Rio. Vi må blankt